

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Dagens længde taget i betragtning – jeg tænker her på det arbejdsmæssige – tror jeg det vil være hensigtsmæssigt, at vi ses igen kl. 13.00. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Henning Andersen (KF):

Dette lovforslag har til formål at fjerne den fastsatte regulering på 2½ pct. på indeværende finanslov og hænger, som det fremgik af det første indlæg, naturligt sammen med lovforslag nr. L 243.

I Det Konservative Folkeparti er vi godt klar over, at det ikke er det mest populære lovforslag, vi i dag har til første behandling, men til gengæld er det et af flere vigtige og nødvendige tiltag, som vi må arbejde med, hvis vi også uden for dette hus vil tages alvorligt. Det skal vi måske ikke mindst af de mange lønmodtagere, som allerede har taget et medansvar for, at dansk økonomi i de kommende år kan udvikle sig positivt til gavn for alle i vort samfund, hvis et flertal her i Folketinget er sig deres ansvar bevidst. Her gælder det ikke mindst, at det vil være til gavn for de mange, som i de kommende år skal modtage overførselsindkomster.

Uden meget stor aktivitet og medansvar fra arbejdsmarkedets side og på vores mange arbejdspladser var det ikke muligt at give offentlige ydelser af den størrelsesorden, som vi gør i dag. I flere år har pensionister og arbejdsløse, som udgør en stor del af den gruppe, som berøres af lovforslaget, kunnet få en reallønsfremgang på grund af de nugældende regler. Samtidig har de fleste lønmodtagere måttet se deres lønninger blive mindre værd de sidste par år. Dette billede vil blive mere skarpt, hvis lovforslaget ikke nyder fremme og bliver vedtaget.

Pensionisterne ville så få en reallønsfremgang på ca. 4 pct. og de arbejdsløse på ca. 1 pct. i 1989-90, mens de almindelige lønmodtagere må se frem til en mindre reallønsnedgang i 1989 og 1990. Enhver må kunne se, at dette ikke er holdbart længere, og at det ikke giver en rimelig

og retfærdig udvikling for de forskellige grupper i vort samfund; det skal og bør kunne betale sig at arbejde.

Til gengæld – det synes jeg er vigtigt at fremhæve her ved førstebehandlingen – opnår vi ikke med dette lovforslag fuld ligestilling med hensyn til reallønsudviklingen. Pensionister vil stadig have en mindre reallønsfremgang på 1-2 pct. i 1989 og 1990. De arbejdsløse vil få en lille nedgang i realindkomsten, som dog er mindre end en LO-arbejders reallønstilbagegang.

Al den snak om, at regeringen vil tage penge fra de svagest stillede, synes jeg bør holde op nu. Vi bremser en udvikling i væksten, en vækst, som alle ansvarlige ved ikke er holdbar for nogen, hverken for pensionisterne, for lønmodtagerne, for de arbejdsløse eller for alle andre i vort samfund. Det burde oppositionen også kunne indse, og det kan den, tror jeg, hvis viljen er til stede.

Vi i Det Konservative Folkeparti mener, at det bliver særdeles svært for modstandere af lovforslaget at forklare, hvordan de vil opfylde løfterne om skattelettelse, når de overhovedet ikke er villige til at gennemføre reelle besparelser på de offentlige udgifter. En tilbageholdenhed med hensyn til vækst er jo slet ikke tilstrækkelig i så henseende.

Det må også blive noget svært at forklare hele den store gruppe af lønmodtagere, som har vist en ikke lille tilbageholdenhed i deres lønkrav, at man ikke vil være med til at bremse bare en lille smule op i andre gruppers realindkomstfremgang.

Det, vi taler om her, er, at en pensionist nu må undvære et ekstra kronebeløb pr. måned på ca. 70 kr., men alligevel reelt får en mindre indkomstfremgang. Heroverfor står den kendsgerning, at de mange lønmodtagere kan se, at deres pengeløn er steget, men de har ikke fået en reel lønfremgang. Det turde ikke være svært at se, at det strider mod al sund fornuft og tankegang.

Der bør både nu og i fremtiden være en forståelig parallel mellem alle overførselsindkomster og den meget lille eller måske nul- eller negative lønbevægelse, som vore lønmodtagere måske kan se frem til i de kommende år, og som også kommer, når jeg ser på de udtalelser, der er kommet fra Socialdemokratiet. Det må stå helt klart, at de partier, som siger, at de vil lette skattetrykket i de kommende år, men som ikke